

INHOUDSOPGAVE

Generaties	8	Lichtpunt	34
Friet met genade	10	Pech	36
Gevangen en toch vrij	12	Hersteller van gebroken harten	38
Harmonie	14	Hoe kan dit nu?	40
Blauwe druifjes	16	Groot geloof van een kleine meid	42
Gearmd	18	Luisteren in de storm	44
Huis van Liefde	20	Schuilplaats	46
Jezus kwam voorbij...	22	En wat nog meer?	48
Geboortegrond	24	Mijn grote vriend	50
Kopje koffie?	26	Oude schoenen, nieuwe stappen	52
Het geld van oom Jan	28	Pepijn	54
Kracht door de jaren heen	30	Eeuwig leven	56
Aan het strand	32	Brownies	58

Uitstrekken	60	Tafelen in het bos	86
Stilte	62	Laat maar rijzen	88
Tussen de maïs	64	Enkel en alleen genade	90
Meer dan geluk	66	Een les van een achtjarige	92
Mediteren	68	Broken but beautiful	94
Onrecht moet buigen	70	Op de lange baan	96
Blinde vlek	72	Wiegeliedje	98
Archief	74	Sleutelkind	100
Vissen	76	Een nieuwe ring	102
Troost vooraf	78	Afgrond	104
Surinamerivier	80	Jong geleerd	106
(S)Teentje	82	Vastgelegd	108
Van buiten naar binnen	84	Dat is het teken	110

VOORWOORD

Ik kon het niet geloven toen God me duidelijk maakte welke taak ik mocht vervullen in Zijn Koninkrijk. Hoe zou ik zonder een hbo-opleiding mensen kunnen trainen? Zonder een theologische opleiding preken, zonder een mediatraining een televisieprogramma maken?

Ik riep uit: 'Heere, ik ben maar een eenvoudige huisvrouw!' 'Maar een machtig werktuig in mijn handen', hoorde ik een stille, krachtige stem in mij zeggen. Ik wist dat het de stem van God was.

In een psalm staat: Hij verkoos Zijn dienaar David en haalde hem bij de schaapskooien vandaan. In mijn geval zou er hebben gestaan: Hij verkoos Zijn dienaar Erica en riep haar achter de potten en pannen vandaan.

Ik heb ontdekt dat God mensen roept om vanuit hun eenvoud bijzondere dingen voor Hem te mogen doen. Soms vanaf een podium, maar meestal gewoon in de alledaagse dingen. 'Houd je ogen open voor God, zie uit naar Zijn werken, en wees alert op de tekenen van Zijn aanwezigheid.' (Ps.105:4, The Message)

Graag wil ik door deze verhalen jou bemoedigen, inspireren en activeren om de boodschap van Gods liefde door te geven, daar waar je leeft, werkt of gaat. Of je nu een hoogleraar bent of een eenvoudige huisvrouw. Wanneer jij onbevangen op weg gaat met Hem en zegt: 'Ik ben beschikbaar voor Koning Jezus en Zijn Koninkrijk', dan zal ook jij bijzondere avonturen meemaken. Geloof het maar!

Erica Duenk

GENERATIES

*Zie uit naar de HEER en zijn macht,
zoek voortdurend zijn nabijheid.*

Gedenk de wonderen die hij heeft gedaan (...)

*Hij is de HEER, onze God,
zijn besluiten gelden over de hele aarde.*

*Tot in eeuwigheid zal hij gedenken
zijn belofte aan duizend geslachten.*

- Psalm 105:4-8 (NBV)

Zeventien jaar was de jonge man. Hij was zich bewust van God en wist dat Hij een plan had voor zijn leven. Regelmatig kon je hem zien lopen door het weiland. Hij nam dan tijd om stil te worden, te bidden. Lopend op zijn houten klompen sprak hij met zijn Schepper. Hij bad voor zijn aanstaande vrouw, zijn kinderen en kleinkinderen. Hij had nog geen vriendin, maar wel het geloof dat God hem de juiste vrouw zou laten ontmoeten.

Nog datzelfde jaar stond hij te zingen in het kerkkoor toen hij een bijzonder meisje zag staan. Hij wist direct dat dit de vrouw was die God hem ging geven. Het jonge meisje ervoer dezelfde bevestiging in haar hart. Zij was toen nog maar 13 jaar en toch wist ze het zeker. Zeven jaar later ontvingen ze de zegen van de Almachtige over hun huwelijk. Ze verhuisden naar het midden van het land. De jonge man kon daar promotie maken. Maar toen kwam de vraag of ze terug wilden keren naar het platteland om voor een zieke moeder, een verstandelijk beperkte zus en een ouder wordende vader te zorgen. Ze gingen op de knieën en ervoeren dat de Heere hen riep voor deze taak. Ze gehoorzaamden.

Samen kregen ze vijf kinderen, maar ondanks de drukte van het gezin liep de man regelmatig door het weiland. Hij nam de tijd om stil te worden, te bidden. Lopend op zijn rubberen laarzen sprak hij met zijn Schepper. Hij bad voor zijn vrouw, zijn kinderen en kleinkinderen. Hij had nog geen kleinkinderen, maar wel het geloof dat God hem ook die zou schenken.

Een van zijn dochters, toen 13 jaar oud, keek op school naar een klasgenoot en hoorde in haar binnenste: 'Dit is de man met wie jij je kinderen zult krijgen.' Negen jaar later werd het gebed dat de man voor het eerst bad toen hij 17 jaar oud was verhoord. Op dat moment nam mijn vader zijn eerste kleinkind, onze oudste zoon, in zijn armen.

God van de generaties, U gedenkt Uw belofte aan duizend geslachten. Ik wil voortdurend in Uw nabijheid zijn. Uw plan kennen voor mijn leven. Amen.

FRIET MET GENADE

Wie zich ontfermt over de arme, leent uit aan de HEERE.

Hij zal hem zijn weldaad vergelden. - Spreuken 19:17

Met mijn volgeladen boodschappenkar stond ik wachtend op mijn beurt in de rij voor de kassa. Een stukje voor me stond een jongen van een jaar of tien. Hij oogde wat schuchter. Ik keek naar zijn smoezelige gezichtje, zijn verschoten jas en zijn broek waarvan de pijpen net iets te kort waren. Hij legde een grote zak frietjes van het merk Aviko op de band. In zijn handen hield hij zijn geld stevig vast.

Toen hij aan de beurt was, haalde de kassière de bevroren frieten over de scan en zei: 'Dat is dan 1 euro 69.' De jonge knul opende zijn handen en gaf haar alles wat hij had. Ze telde de muntstukjes na en zei geërgerd: 'Ja, dat is niet genoeg! Je komt 30 cent tekort. Leg ze maar terug of neem een zak van het huismerk.' Vertwijfeld stond hij daar en zei toen met een angstige stem: 'Maar ik móét Aviko-frieten meenemen.' De kassière keek hem aan en snauwde: 'Je hebt gewoon niet genoeg dus dat zal niet gaan.' En ze begon de boodschappen van de volgende klant te scannen.

Het ventje liep met gebogen hoofd en afhangelende schouders terug naar het vriesvak. Ik had met hem te doen, dus ik zette mijn overvolle kar aan de kant en liep hem achterna. Bij het vriesvak gekomen zei ik tegen hem: 'Weet je, neem de zak frieten maar weer mee. Ik zal ervoor zorgen dat jij ze mee kunt nemen naar huis.' Hij keek me wantrouwend aan, maar liep op mijn aanmoediging met me mee terug naar de kassa.

We stonden zwijgend in de rij. Opnieuw sloeg de kassière de frieten aan. 'Dat is dan 1 euro 69.' Hij gaf haar het geld dat hij had en keek met vragende ogen naar mij. Nog voordat de kassière iets kon zeggen, pakte ik mijn portemonnee en zei op vriendelijke toon tegen haar: 'Ik betaal de rest.' Ik gaf de jongen 30 cent in zijn handen. Hij keek me opgelucht aan, betaalde en liep met de zak frieten stevig onder zijn arm geklemd naar de uitgang.

Net voordat hij door de schuifdeuren naar buiten verdween, stond hij stil en keek nog even mijn kant op. Het was alsof ik in de ogen van Jezus keek, Zijn liefde raakte me. Zo leerde ik op die doordeweekse dag een les over genade, en dat voor 30 cent.

God van genade, wilt U mijn ogen openen voor hen die genade nodig hebben. Ik wil door U geleid worden om te geven, opdat die ander Uw goedheid ontmoet door mijn daden. Dank U wel dat ook ik hierin Uw grote liefde mag ontdekken. Amen.

GEVANGEN EN TOCH VRIJ

*Maar u bent schoongewassen, maar u bent geheiligd, maar u bent gerechtvaardigd,
in de naam van de Heere Jezus en door de Geest van onze God. - 1 Korintiërs 6:11*

Ik ontmoette hem in een kapel op Curaçao, de kapel van de gevangenen. Zijn haren in dreadlocks, zijn tanden omhuld met goud. Een vriendelijke jonge man. Ik raakte met hem aan de praat en hij vertelde dat hij in zijn haat en woede, met zijn blote handen, iemand gewurgd had. Hij zat al heel wat jaren binnen de betonnen muren en hekken met prikkeldraad en hij zou er ook nog heel wat jaren moeten zitten. Toen vertelde hij van de dag dat hij Jezus leerde kennen. Hij had zijn zondige leven in de handen van Jezus gelegd. Hij straalde toen hij vertelde dat de last van zijn oude leven van hem afgenomen werd en hij nieuw leven in zich voelde stromen. Het ontroerde me. Ik zag nu ook de vrede en de blijdschap in zijn ogen. Enkele maanden later hield ik hem vast en liet hij zich achterover vallen. Ik duwde hem onder water en hielp hem weer overeind. Ik mocht hem en vele medegevangenen dopen in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Wat een feest! Negenennegentig gevangenen

ervoeren hun vrijheid in Christus. Nadat iedereen gedoopt was, kregen velen van hen een witte duif in hun handen. Ook Ramon, de man met de dreadlocks en de gouden tanden, hield voorzichtig een duif vast. De handen die eens de dood hadden gebracht, omgaven nu een duif: een beeld van nieuw leven.

De mannen en vrouwen wachtten op het teken waarop ze de vogels mochten loslaten. Toen het teken kwam, keek ik naar Ramon. Hij gaf de duif een tedere kus en liet haar los. De vogel spreidde haar vleugels uit en vloog over de hoge muur en de hekken met prikkeldraad de vrijheid tegemoet. De muren van de gevangenis hadden nog steeds dezelfde hoogte en toch leken ze minder hoog dan voorheen. Het prikkeldraad was net zo scherp, maar zag er ineens minder bedreigend uit. De dood kon Ramon niet meer overheersen, de wereld zag er anders uit. Vrijheid werd niet langer bepaald door de omgeving waarin hij zich bevond, maar door de vergeving van zijn zonden. Hij was verlost van de boeien die hem gebonden hielden aan zijn verleden. De levenslange gevangenisstraf was omgezet in de genade van het eeuwige leven. Toen het tijd was om afscheid te nemen, gaf Ramon mij een hand en zei met een grijns van oor tot oor: 'Dit was de mooiste dag van mijn leven. Fijn dat u erbij was.' Ik keek hem na toen hij met een bewaker terugging naar zijn cel. Hij keek nog een keer om en zwaaide naar me en ik zei in mezelf: 'Dag broer, houd moed! Blijf in Zijn liefde, blijf in Zijn vrijheid.'

Heere Jezus Christus, wat wij ook gedaan hebben, hoe groot onze zonde ook is, U geeft ons in Uw volbrachte werk weer een mogelijkheid om het leven te leven. En dit alles vanuit Uw grote genade. Help mij om dit te aanvaarden. Amen.

HARMONIE

Als er dan enige bemoediging is in Christus, als er enige troost is van de liefde, als er enige gemeenschap is van de Geest, als er enige innige gevoelens en ontfermingen zijn, maak dan mijn blijdschap volkomen, doordat u eensgezind bent, dezelfde liefde hebt, één van ziel bent en één van gevoelens. Doe niets uit eigenbelang of eigendunk, maar laat in nederigheid de een de ander voortreffelijker achten dan zichzelf.

Laat eenieder niet alleen oog hebben voor wat van hemzelf is, maar laat een ieder ook oog hebben voor wat van anderen is. - Filippenzen 2:1-5

Mijn drie broers, mijn zusje en ik konden het onze moeder erg moeilijk maken. We steggelden met elkaar en reageerden ons ongenoegen af op de anderen. Kortom, veel geruzie en daardoor een vervelende sfeer. En wanneer mijn moeder probeerde ons op andere gedachten te brengen, leek het wel of we alleen maar meer het conflict met elkaar opzochten. Het lag nooit aan onszelf, maar altijd aan die ander. Mijn moeder haalde alles uit haar trukendoos, maar niets leek te helpen. De afleiding niet, de beloning niet, de straf niet. Op een middag, toen wij weer met elkaar aan het ruziën waren, zei ze: 'Ik denk dat ik maar eens

opstap. Ik denk dat jullie het wel zonder mij afkunnen.' Ze pakte haar jas en liep rustig de deur uit. We schonken er amper aandacht aan.

Even later zocht ik mijn moeder. Mijn zusje had me benadeeld en ik wilde dat mijn moeder recht zou spreken, wel in mijn voordeel natuurlijk. Ik kon haar niet vinden en toen herinnerde ik mij haar woorden. Ik alarmeerde mijn broers en zusje en we doorzochten het hele huis. Langzaam drong het tot ons door: ze was echt weggegaan. Een van ons begon te huilen en de anderen werden heel stil. We liepen naar buiten en riepen om onze moeder. 'Sorry mam, waar ben je?' Mijn moeder had zich verdekt opgesteld om de hoek van het huis. Natuurlijk was ze in de buurt gebleven. Het liefst had ze haar huilende, bange kinderen direct in haar armen genomen, maar ze besloot nog even te wachten voordat ze zich aan ons toonde. Mijn broers, zusje en ik paktten elkaar vast en waren ervan overtuigd dat we elkaar het leven niet meer zo zuur moesten maken. Toen hoorden we onze moeder zachtjes lachen achter het muurtje. Als een zwerm bijen stormden we op haar af en knuffelden haar. We beloofden nooit meer ruzie te maken. Geen ruzie meer maken is ons niet helemaal gelukt, maar als gezin hebben we wel geleerd hoe belangrijk harmonie is.

Lieve Vader, U verlangt ernaar dat we in harmonie met elkaar leven. Wilt U me daarbij helpen? Ik wil ervoor kiezen om de eenheid te bewaren en me uitstrekken naar Uw aanwijzingen. Vader, wilt U bij me blijven in mijn huis, in mijn kerk. Zonder Uw liefde kan ik de harmonie niet bewaren. Amen.